

Amb l'ai al televisor

L'electrocardiograma dels 23 anys d'emissions de TV3 al País Valencià, els que van de l'esclat de Michel Platini a un Thierry Henry culé, presenta notables oscil·lacions. Però mai com ara la situació no havia estat tan crítica: la xarxa de repetidors dreçada amb aportacions de milers de persones passarà, d'ací a poc, a la història.

2. EL PRIMER PRECINTE...

En assabentar-se'n, el delegat del govern, Eugenio Burriel (PSPV-PSOE), ordena que es precinten les antenes en qüestió. La Guàrdia Civil actua en conseqüència el 21 de maig, però als radioaficionats els resulta senzill de desfer aquest segellament. El 13 de juny, quan les forces de seguretat hi tornen per repetir l'acció, els particulars no els hi permeten l'accés. Una jutgessa de Sueca decidirà si cal precintat els aparells o no.

1. SUECA, PIONERA

TV3 comença a emetre el 1985, i a Sueca -capital de la Ribera Baixa, ciutat natal de Joan Fuster-, un grup de radioaficionats mira de captar millor el senyal que amb prou feines arriba del Montcaro (Baix Ebre). Aprofiten la situació geogràfica de la vila i instal·len antenes casolanes que actuen de repetidors.

TV3 comença a emetre el 1985, i a Sueca -capital de la Ribera Baixa, ciutat

3. ...LA PRIMERA VICTÒRIA

Burriel afirma, sobre la llibertat d'expressió, que "tots els drets fonamentals tenen límits", però la jutgessa en desestima l'entrada. Una querrela contra el delegat signada per desenes d'intel·lectuals i un informe de diversos lletrats avalen la decisió. Es creen 39 comissions per la llibertat d'expressió que en demanen la recepció. El 24 de setembre, Acció Cultural del País Valencià es reuneix a Madrid amb el secretari general de Mitjans de Comunicació, Francisco Virseda, que referma el dret de veure TV3.

5. GUERRA PLANTA CARA

Alfonso Guerra, vice-president del govern espanyol, i Gregorio Peces-Barba, president del Congrés, critiquen que Castelló reba TV3 i demanen que hi actue el Ministeri de Transports i Comunicacions. Funcionaris de Madrid es desplacen al Bartolo i alcen una acta contrària a les emissions. La Generalitat Valenciana, tanmateix, tem actuar-hi. Daniel Ansuátegui, del PP castellonenc, diu que "Castelló no és València, que no ens exporten les seues neures". Els repetidors de Xiva i de Xixona ja funcionen.

6. XIXONA

El repetidor de la Carrasqueta (Xixona, Alacantí) és saludat per tots els regidors municipals. Les obres comencen al setembre i acaben al gener del 1987, moment en què el sud del País Valencià ja es pot connectar a TV3. Ja només quedava sense senyal l'àrea de València... la de més població.

4. UN GOL ALS DESCREGUTS

L'Ajuntament de Sueca, per unanimitat, cedeix uns terrenys per a aixecar un petit repetidor. ACPV, paral·lelament, ven 150.000 bons -a 1.000 pessetes el bo- per finançar tres grans centres reemissors i cinc de mitjans. En una enquesta, el 87,8% dels alcaldes de municipis catalanoparlants n'aproven la recepció. La Pobla de la Torresa (Plana Alta), també amb l'aprovació de tots els grups, permet la construcció d'una antena al mont Bartolo. El 5 de març del 1986 fou el primer dia que TV3 va emetre a través del repetidor de Castelló. L'estrena, un Barça-Juventus de Copa d'Europa. Michel Platini no pot vèncer els culés i al nord del País Valencià en gaudeixen. Un tercer canal competeix amb els dos estatals.

7. ENTREBANCOS A XIVA

El repetidor que més costà d'aixecar fou el de Xiva (Foia de Bunyol). Vicent González Lizondo vivia a tocar, però la majoria

de la urbanització va aprovar la instal·lació de l'antena. L'ajuntament tampoc no veia gaire clar de permetre'n la construcció, i tant s'ho va rumiar que ho va fer possible gràcies al silenci administratiu. Tan sols quedava el *nihil* obstat de la Conselleria d'Obres Públiques. Quina posició prendria ara la Generalitat Valenciana de Joan Lerma?

9. ORDRE DE TANCAMENT

Quan ja tothom ho té coll avall, arriba una ordre judicial des de Madrid que obliga a tancar el repetidor del Bartolo. Els advocats d'ACPV presenten un recurs contra aquesta decisió, i demanen a l'Audiència Provincial de Castelló que aporte proves judicials que demostrin que el repetidor és il·legal. L'Audiència calla, però, malgrat tot, el tancament sembla imminent. Novament, els intel·lectuals s'apleguen per defensar les emissions de TV3. La directiva d'Acció Cultural s'entrevista amb el president Lerma, que desbloqueja la situació.

12. ARA VA DE BO

El ministre José Barriónuevo filtra que TVV (Canal 9) ocuparà les freqüències de TV3 al País Valencià. En efecte, quan Canal 9 comença a emetre en proves, al setembre del 1989, TV3 queda fora de joc. La portaveu de l'executiu estatal, Rosa Conde, se n'ocupa a la conferència de premsa posterior al consell de ministres. Parla d'"utilització indeguda" de les freqüències.

11. MÉS RUMORS

Corre la brama d'un possible pacte entre el convergent Miquel Roca i el PSOE. L'acord implicaria que el govern català disposara d'un segon canal —el 33— en canvi de fer força perquè TV3 deixara de veure's al País Valencià i a les Illes Balears. Però el president Jordi Pujol ho desmenteix rotundament. La incertesa continua plantant.

13. MULTA I REPULSA

L'estat imposa vint milions de pesetes de multa per repetidor. Una comissió d'ACPV s'entrevista amb Barriónuevo, i parlen de "regal" a TVV: Canal 9 arribarà així al 95% de la població. Entre les protestes, es destaca el tancament al Ministeri de Manuel Vicent, Josep Lluís Carod-Rovira, Núria Feliu, Joan Genovés, Vicent Ventura, Max Cahner...

8. EL PASSAT DE BLASCO

El titular de la cartera era Rafael Blasco —ex-membre del FRAP i avui conseller d'Immigració amb el PP de Camps. Blasco va mostrar-se partidari de la "llibertat d'ones", i un dia fins i tot va telefonar al secretari general d'ACPV, Eliseu Climent, per dir-li: "Jo en vull més, Eliseu. No sols concediré tàcitament el permís [amb el silenci administratiu], sinó que vull donar un permís per escrit de conformitat a les obres i signat per la Generalitat." Tot i això, continuen les pressions de Madrid, si bé ara, el delegat del govern, Burriel, els contesta que "TV3 ha de continuar funcionant [al País Valencià], perquè els valencians no tenim res més ara per a mantenir l'idioma". Amb el repetidor de Xiva en funcionament, el senyal de TV3 arribaria al 95% dels ciutadans valencians.

10. DIJOUS SANT GLORIÓS

Dijous Sant del 1987, vora dos anys després de l'inici de les emissions de Televisió de Catalunya, es completen els objectius d'instal·lar tres grans repetidors de TV3. A poc a poc s'aixecaran, també, els microrepetidors que faran arribar el senyal a les zones més difícils. El comunicat en qüestió es fa públic la diada del 25 d'Abril.

14. ARRIBA L' STATU QUO'

El recurs presentat per ACPV té èxit i, per tant, la quantiosa multa queda retirada. L'afer de TV3 al País Valencià arriba a la Unió Europea gràcies al diputat de CiU Carles Gasòliba. Al Parlament de Catalunya, alhora, una proposició no de llei proposa la reciprocitat d'emissions

CCRTV-RTVV. Després de 15 dies sense rebre cap senyal televisiu del nord, els valencians poden sintonitzar, tot i que en noves freqüències, TV3 i —ara també— el Canal 33. Un pacte tàcit entre Lerma i Pujol estableix que el dissabte a la nit, quan tots dos emeten el mateix partit de futbol, s'intercanvien la programació: pel senyal de TV3, doncs, aleshores es veu el 33. Pel del 33, més reduït, la Lliga.

15. INTERFERENCIA ZAPLANA

El PP guanya els comicis del 1995, i el 25 gener del 1997 el nou president, Eduardo Zaplana, comença a interferir el senyal de TV3 cada vegada que hi ha futbol. Acció Cultural ja no punxa el senyal del Canal 33, perquè l'executiu valencià vulnera la llei de creació de l'ens, que garanteix un 65% de programació en la llengua pròpia. Respectar aquest punt era part de l'acord bilateral amb la Generalitat Valenciana. Amb els conservadors, la quota baixa al 38%, i tècnics de Canal 9 actuen dissabtes a la nit per evitar que la gent pugua veure els partits per TV3. El share d'aquesta cadena en horari de futbol és el 10%, i la publicitat de TVW se'n ressent.

17. LA RESPONSA DEL PRESIDENT

Zaplana, molt enfadat, compareix davant la premsa un dia de juliol assolellat en què presenta el renovat "Acort de govern" [sic] amb la secessionista Unió Valenciana. El president afirma no haver vist cap interferència: "Hi havia un cartell que ha posat el senyor Climent a la televisió... Jo no vaig veure cap interferència damunt del cartell", diu, en referència al missatge que ACPV decideix de posar a la pantalla, en l'horari del futbol, per a criticar la imatge deficient. A més, anuncia que "tot aquest entramat d'associacions i fundacions [promogudes per Climent] no tindrà la cobertura del govern [valencià]". "Intentar la crispació i el mal en nom d'un benefici concret personal és digne del més gran menyspreu i, no cal dir-ho, de la meua part el té", conclou Zaplana sobre Eliseu Climent.

18. A LA SAFOR, CEGUESA TOTAL

Paral·lelament a la crisi del futbol, RTVV ocupa la freqüència de TV3 a la comarca de la Safor per tal de programar les proves de Notícies 9, el segon canal autonòmic valencià —que més endavant esdevindrà Punt 2. Durant setmanes, Gandia i els voltants no reben la cadena catalana i, per aquest motiu, es convoca una manifestació nombrosa pels carrers de la ciutat ducal. Integra la marxa de protesta l'alcaldeessa, Josefa Frau, i llig el manifest final el reconegut escriptor saforenc Josep Piera.

16. DENÚNCIA D'ACCIÓ CULTURAL

Dijous 6 de febrer, a la nit, Eliseu Climent denuncia les interferències al jutjat d'instrucció número 14

de València. Aquell Reial Madrid – F.C. Barcelona no s'havia pogut seguir a través de TV3. Dies més tard, Zaplana assegura que tot plegat és una estratègia d'ACPV per a desprestigiar la imatge del Consell. Tot al contrari, Climent denunciava que el causant de les interferències actuava sota les ordres del govern valencià. Les investigacions d'Acció Cultural acaben demostrant que, en efecte, és personal proper a Canal 9 que ataca el senyal de TV3. Ho fan amb una antena parabòlica i des de Plató València, nau industrial de Riba-roja (Camp de Túria) on Canal 9 enregistra programes.

19. LA SEGONA PAU

A final de setembre del 1997, el Consell i ACPV pacten la fi de les agressions mútues. D'una banda, l'entitat cultural retira la querella contra Zaplana i s'avé a programar Canal 33 quan hi haja el mateix partit de futbol a TV3 i a Canal 9 (qui volia veure el futbol per TV3, calia que sintonitzara el senyal del 33). D'una altra, el PP valencià es compromet a continuar l'expansió de Punt 2 sense ocupar cap més freqüència de TV3 i a fomentar l'ús de l'idioma. L'entesa bipartida implicava, segons un comunicat d'ACPV, "completar l'espai nacional de comunicació". Després de tretze anys d'estira-i-arroques, a gairebé tot el País Valencià passa a rebre's amb normalitat tant TV3 com el 33 i les emissores radiofòniques Catalunya Ràdio i RAC 105. Amb aquest pacte, s'acaben les interferències.

22. EXPEDIENT SANCIONADOR

A començament de gener la Generalitat Valenciana remet a Acció Cultural una còpia de l'expedient sancionador 1/07 TV, que comportarà una multa de 300.000 euros –per tots els anys d'emissió de TV3 al País Valencià– i el tancament dels tretze repetidors estesos pel territori. El Ministeri d'Indústria, que va atorgar el dret d'emetre en digital a ACPV, contesta que els canals pels quals es reben els programes de la Corporació Catalana no corresponen a l'administració valenciana, però aquesta se sent legitimada a continuar el procés de liquidació de TV3, el 33, el 3/24 i el 300.

21. LA TERCERA CRISI

3/24

laSexta

Si als 80 va ser Barriovenuevo i als 90 Zaplana, a la dècada en curs els problemes han vingut de la Sexta i de Camps. L'any passat, quan el canal de Mediapro començà a emetre, ACPV tancà un acord pel qual cedia les freqüències analògiques que ocupava al País Valencià en canvi d'obtenir el permís del Ministeri d'Indústria per a emetre en digital. Aquest trànsit ha possibilitat, fins ara, la recepció de TV3, el 33, el 3/24 i el 300.

20. CANAL 9 ARRIBA A TARRAGONA

La reciprocitat d'emissions entre els canals de la Corporació Catalana i de Ràdio Televisió Valenciana ha planat sempre en la difícil cohabitació de TV3 i Canal 9 al País Valencià. Fins ara, que tot fa pensar que es tancarà un conveni en aquest sentit, l'intercanvi de senyals mai no ha estat una realitat. És cert, això sí, que de fa anys pot sintonitzar-se sense gaires problemes el primer canal valencià a les comarques tarragonines. La raó és que RTVV disposa d'un parell de repetidors al Montcaro (Baix Ebre), i els té orientats de tal manera –360 graus– que el senyal de Canal 9 arriba fins i tot a la ciutat de Tarragona. Igualment, des del 1998 la televisió pública valenciana compta amb cinc centres emissors a les illes Balears gràcies als qual s'hi poden veure els dos canals de RTVV.

24. DE NIT A CASA, JUNTS

Les amenaces sobre els repetidors passen a l'estadi de fets consumats el 9 de desembre, la darrera nit d'un llarg pont. Sense avis previ, les forces de seguretat accedeixen al recinte de Xixona i precinten els aparells. L'actuació culmina allò que ACPV considera "un atac frontal a la llibertat d'expressió". Partits i organitzacions de tota condició acusen d'això mateix Camps i el seu executiu, que, al seu torn, mira de tancar amb el govern català la famosa reciprocitat.

23. INTENT FRACASSAT

En obtenir el permís judicial oportú, el govern de Camps opta per tancar el repetidor de la Carrasqueta –que agafa el sud del País Valencià– el propassat 27 d'abril. Però aquell matí, plujós i gèlid, un grup de 300 persones s'atrinxeren a les portes del centre reemissor i hi impedeixen l'accés. La Guàrdia Civil abandona la zona sense accomplir el seu objectiu. Faltava tot just un mes per als comicis autonòmics i municipals del 2007.

25. ESTOCADA FINAL

Properament seran precintats els vitals repetidors del Bartolo –que subministra el senyal a tota la Plana– i del Mondúver –que afectarà la Safor i la Marina–, i així, successivament. El Ministeri, mentrestant, advoca per un acord ràpid entre els governs català i valencià. Mitjançant un nou múltiplex, els valencians rebran TV3 –si bé perdran tres canals en català– i tres canals veïns més –el murcià, el manxec i segurament l'aragonès–. Camps aspira a influir, fins i tot, en el llibre d'estil de la Corporació Catalana.